

PARTEA A II-A

ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ CENTRALĂ

Titlul I

Guvernul

Capitolul I

Rolul și funcțiile Guvernului

Art. 14. Rolul Guvernului. (1) Guvernul este autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în temeiul votului de încredere acordat de Parlament în baza programului de guvernare. Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

(2) În vederea îndeplinirii rolului său, Guvernul asigură funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social.

Art. 15. Funcțiile Guvernului. Pentru realizarea Programului de guvernare, Guvernul exercită următoarele funcții:

a) *funcția de strategie*, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare;

b) *funcția de implementare*, prin care se urmărește punerea în aplicare a Programului de guvernare;

c) *funcția de reglementare*, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar în vederea realizării obiectivelor strategice;

d) *funcția de administrare a proprietății statului*, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil;

e) *funcția de reprezentare*, prin care se asigură, în numele statului român, în condițiile legii, reprezentarea pe plan intern și extern, în domeniul său de activitate;

f) *funcția de autoritate de stat*, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, precum și în domeniile economic și social și al funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea Guvernului.

I. Reglementarea anterioară

Dispozițiile cuprinse în această a doua parte se regăseau anterior în Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor¹. Aceasta a fost abrogată prin Cod, ea fiind încorporată în conținutul acestuia, cu anumite modificări și completări, pe care le vom menționa cu ocazia prezentării fiecărui capitol.

¹ Publicată în M. Of. nr. 164 din 2 aprilie 2001.

În Constituție, Guvernul este reglementat în principal în Capitolele III și IV ale Titlului III, însă prevederi care îi sunt aplicabile se regăsesc și în alte părți ale acesteia – de exemplu, art. 85-88, situate în Capitolul II al Titlului III, referitoare la *atribuții ale Președintelui în raporturile cu Guvernul*.

II. Structură. Elemente de noutate

Partea a doua a Codului este structurată în **trei titluri**, unul consacrat **Guvernului**, cel de-al doilea **administrației centrale de specialitate**, iar cel de-al treilea **autorităților administrative autonome**, care, la rândul lor, sunt împărțite în **capitole și secțiuni**.

Primul capitol al Titlului I reglementează *rolul și funcțiile Guvernului*. În ceea ce privește *rolul*, art. 14 vine cu un conținut complex, în care:

– se dă o **definiție** Guvernului, *de autoritate publică a puterii executive, care funcționează în temeiul votului de încredere acordat de Parlament în baza programului de guvernare*;

– se determină **rolul** său, care constă în a *asigura realizarea politicii interne și externe a țării și a exercita conducerea generală a administrației publice*, reglementarea fiind sensibil apropiată de cea consacrată prin art. 102 din Constituție¹;

– se consacră **principiul** conform căruia, *în vederea îndeplinirii rolului său, Guvernul asigură funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social*.

Constatăm o diferență între acest principiu și cel înscris în art. 102 alin. (2) al Constituției, conform căruia *Guvernul cooperează cu organismele sociale interesate*. Nu împărtășim nemenționarea, prin Cod, a principiului cooperării, deoarece, chiar dacă este prevăzut în Constituție, reglementarea-cadru trebuie să-l consacre, așa cum consacră și rolul constituțional al Guvernului și alte prevederi care se regăsesc în Legea Fundamentală și cărora Codul le dezvoltă conținutul. Iar **principiile cooperării și cooperării loiale** sunt esențiale pentru statul de drept, astfel cum se desprinde și din jurisprudența celor două Curți Europene, de la Luxemburg și de la Strasbourg, și din cea a Curții Constituționale. Cum se afirmă în doctrină, *atribuția de cooperare cu toate organismele societății civile, cu opinia publică, este comună tuturor statelor lumii*, în acest fel Guvernul receptând semnalele venite din partea acestora, pe care ulterior le ia în dezbateri și le soluționează, după caz². Acest lucru impune ca, într-o eventuală modificare, să se insereze în conținutul Codului, pentru activitatea Guvernului, principiul cooperării cu societatea civilă.

Funcțiile Guvernului sunt reglementate în art. 15, de o manieră sensibil apropiată de cea pe care o consacră fostul text din Legea nr. 90/2001³, în sensul că aceasta prevedea doar **cinci funcții**, însă prin Cod s-a adăugat o **a șasea**, de **implementare**,

¹ Potrivit art. 102 alin. (1) din Constituție, „*Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice*”.

² V. Duculescu, C. Călinoiu, G. Duculescu, *Constituția României, comentată și adnotată*, Ed. Lumina Lex, București, 1997, p. 228.

³ Era vorba despre art. 1 alin. (5) al acesteia.

prin care se urmărește punerea în aplicare a programului de guvernare. Este logică și împărtășim această soluție, dat fiind faptul că un organ public nu trebuie numai să-și propună anumite obiective cu care să câștige voturile, electoratul și să ajungă la guvernare, ci trebuie să se preocupe și de modul în care programul propus electorilor este transpus în practică. De fapt, neîncrederea în autorități, pe care o menționam anterior, izvorăște și din faptul că, de regulă, cei care preiau frâiele guvernării neglijează, ca să nu spunem abandonează, proiectele cu care au realizat acel obiectiv.

Profesorul Antonie Iorgovan se exprimă în sensul că, prin acordarea votului de investitură, se încheie un contract de guvernare între candidatul la funcția de prim-ministru și echipa guvernamentală și majoritatea parlamentară care îl susține¹.

Capitolul II Organizarea Guvernului

Secțiunea I Dispoziții generale

Art. 16. Întreprinderea Guvernului. (1) Guvernul se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile constituționale, având la bază Programul de guvernare acceptat de Parlament.

(2) Guvernul este investit de Parlament și își începe mandatul la data depunerii jurământului în fața Președintelui.

Art. 17. Condiții generale pentru ocuparea funcției de membru al Guvernului. Pot fi membri ai Guvernului persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) au cetățenia română și domiciliul în țară;
- b) se bucură de exercițiul drepturilor electorale;
- c) nu au suferit condamnări penale, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

Art. 18. Componenta Guvernului. Guvernul este alcătuit din prim-ministru și miniștri. Din Guvern pot face parte: viceprim-miniștri, miniștri de stat, miniștri delegați, miniștri cu însărcinări speciale pe lângă prim-ministru, numiți de Președintele României pe baza votului de încredere acordat de Parlament.

Secțiunea a 2-a Aparatul de lucru al Guvernului

Art. 19. Structura aparatului de lucru al Guvernului. Aparatul de lucru al Guvernului este alcătuit din Secretariatul General al Guvernului, Cancelaria Prim-ministrului, aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului, departamente și alte structuri organizatorice cu atribuții specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

¹ A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ, op. cit.*, vol. I, ed. a 4-a, p. 384.

Art. 20. Secretariatul General al Guvernului. (1) Guvernul are un Secretariat General care este condus de secretarul general al Guvernului care are rang de ministru, numit prin decizie a prim-ministrului.

(2) Secretarul general al Guvernului este ajutat de unul sau mai mulți secretari generali adjuncți care au rang de secretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului, precum și, după caz, de unul sau mai mulți secretari de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(3) Secretariatul General al Guvernului face parte din aparatul de lucru al Guvernului și asigură derularea și continuitatea operațiunilor tehnice aferente actelor de guvernare, rezolvarea problemelor organizatorice, juridice, economice și tehnice ale activității Guvernului, precum și reprezentarea Guvernului în fața instanțelor judecătorești, constituind elementul de legătură și stabilitate al guvernării.

(4) Organizarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(5) Bugetul pentru funcționarea Guvernului se aprobă prin legea bugetului de stat. Secretarul general al Guvernului este ordonatorul principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului, precum și pentru instituțiile care se finanțează prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(6) Secretariatul General al Guvernului are dreptul de a iniția proiecte de acte normative pe domeniile aflate sub incidența atribuțiilor sale și ale autorităților și instituțiilor publice aflate în subordinea sa ori a Guvernului.

(7) Guvernul organizează, prin Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, administrarea bunurilor proprietate publică și privată a statului, destinate unor acțiuni de reprezentare și protocol ale Camerei Deputaților, Senatului, Președintelui României, Guvernului, Curții Constituționale și Academiei Române.

(8) Secretariatul General al Guvernului îndeplinește atribuțiile de ministere de resort față de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

(9) Secretariatului General al Guvernului îi pot fi date în coordonare organe de specialitate ale administrației publice centrale aflate în subordinea Guvernului, cu excepția ministerelor.

(10) Normativele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol la nivelul Secretariatului General al Guvernului și aparatului de lucru al Guvernului se aprobă prin ordin al secretarului general al Guvernului.

Art. 21. Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului. Aparatul propriu de lucru al viceprim-ministrului este structură fără personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, condusă de viceprim-ministru; în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat și consilieri de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție, prin decizie a prim-ministrului, la propunerea viceprim-ministrului.

Art. 22. Cancelaria Prim-Ministrului. (1) Cancelaria Prim-Ministrului este structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Cancelaria Prim-Ministrului este condusă de șeful Cancelariei Prim-Ministrului, care are rang de ministru, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(3) Atribuțiile, organizarea și funcționarea Cancelariei Prim-Ministrului se stabilesc prin decizie a prim-ministrului.

(4) Personalului din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, cu excepția demnitarilor sau persoanelor asimilate acestora, i se aplică prevederile părții a VI-a titlul III capitolul II – Personalul contractual încadrat la cabinetul demnitarilor și aleșilor locali și la Cancelaria Prefectului.

(5) În cadrul Cancelariei Prim-Ministrului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat și consilieri de stat, precum și directorul de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(6) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului.

Art. 23. Departamentul. (1) Departamentul este o structură organizatorică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, cu sau fără personalitate juridică, subordonată prim-ministrului, având rolul de coordonare și sinteză în domenii de interes general, în conformitate cu atribuțiile Guvernului.

(2) Organizarea și funcționarea departamentului se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24. Structuri cu caracter consultativ înființate de Guvern. (1) Pentru rezolvarea unor probleme aflate în competența sa, Guvernul poate înființa organisme cu caracter consultativ.

(2) În scopul elaborării, integrării, corelării și monitorizării de politici publice, Guvernul poate constitui consilii, comisii și comitete interministeriale.

(3) Modul de organizare și funcționare a structurilor prevăzute la alin. (1) și (2) și a serviciilor acestora, temeiul legal pentru acordarea unei indemnizații pentru membrii acestor structuri, după caz, posibilitatea acordării unei indemnizații pentru membrii acestor structuri, precum și cuantumul acesteia, se stabilesc prin actele de înființare ale structurilor prevăzute la alin. (1) și (2), în limita bugetului aprobat conform normelor de drept ce privesc drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar.

I. Reglementarea anterioară

Prin acest capitol sunt reglementate aspectele care vizează, potrivit denumirii, **organizarea Guvernului**, iar din punctul de vedere al conținutului, acoperă mai multe segmente, respectiv **investitura, componența** (Secțiunea 1) și **aparatul de lucru al Guvernului** (Secțiunea a 2-a). Dispozițiile cuprinse în el erau anterior consacrate prin Legea nr. 90/2001.

În Constituție, aceste aspecte sunt reglementate în principal în art. 85, 102, 103, 104, 106, 107.

II. Structură. Elemente de nouitate

În ceea ce privește investitura și componența Guvernului, nu regăsim deosebiri de substanță față de reglementarea anterioară. Între condițiile de accesare la funcția de membru al Guvernului, față de reglementarea anterioară, regăsim condiția inexistenței antecedentelor penale, cu deosebirea că se precizează, în mod firesc, *situația în care ar fi intervenit reabilitarea*.

În **structura** Guvernului se menține funcția de viceprim-ministru, care a fost înființată prin O.U.G. nr. 221/2008¹, soluție față de care ne-am exprimat în repetate rânduri

¹ Publicată în M. Of. nr. 882 din 24 decembrie 2008.

dezacordul¹, raliindu-ne opiniei exprimate de profesorul Iorgovan, conform căreia Constituția a conceput un Guvern fără o *ierarhie internă*². Recunoașterea acestei funcții a atras după sine și consacrarăa unei dispoziții exprese privind **aparatură propriu de lucru al viceprim-ministrului**.

În componența **aparatură propriu de lucru al Guvernului** se includ **Secretariatul General al Guvernului, Cancelaria Prim-ministrului, aparatură propriu de lucru al viceprim-ministrului, departamente și alte structuri organizatorice cu atribuții specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului**.

Codul consacră reglementări exprese pentru fiecare dintre acestea și aduce, ca **element de noutate, clarificarea statutului secretarului general al Guvernului**, căruia îi este conferit rangul de **ministru**, fiind numit prin **decizie a prim-ministrului**. În soluția consacrată de reglementarea anterioară, respectiv Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, secretarul general al Guvernului făcea parte din categoria înalților funcționari publici, însă se recunoștea și posibilitatea ca el să fie ministru, ceea ce însemna că putea alege una dintre cele două calități. În practică, în mod evident, a fost preferată prima calitate. Anumite discuții pe aspecte de constituționalitate se pot purta însă cu privire la modalitatea de numire a secretarului general, stabilită în competența prim-ministrului, prin decizie, ceea ce derogă de la regula generală conform căreia Guvernul, în ansamblul lui, înțelegând prin aceasta întreaga echipă guvernamentală, este numit de către Președinte, pe baza votului de încredere acordat de Parlament³.

Capitolul III

Funcționarea Guvernului

Secțiunea I

Principalele atribuții ale Guvernului

Art. 25. Principalele atribuții ale Guvernului. În realizarea funcțiilor sale Guvernul îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) inițiază proiecte de lege și le transmite către Camera competentă, ca primă Cameră sesizată, și spre informare către Camera decizională;
- b) emite puncte de vedere asupra propunerilor legislative, inițiate cu respectarea Constituției, și le transmite Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data solicitării;
- c) asigură executarea de către autoritățile administrației publice a legilor și a celorlalte acte normative date în aplicarea acestora;
- d) elaborează proiectele de lege a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat pe care le supune, separat, spre adoptare Parlamentului;
- e) aprobă, prin hotărâre, strategiile, programele și metodologiile, pe domenii de activitate;
- f) asigură realizarea politicii în domeniul social;

¹ V. Vedinaș, *Tratat teoretic și practic de drept administrativ*, vol. I, Ed. Universul Juridic, București, 2018, p. 207.

² A. Iorgovan, *Tratat de drept administrativ, op. cit.*, vol. I, ed. a 4-a, p. 365.

³ Norma este prevăzută în art. 104 din Constituție.

g) asigură apărarea ordinii de drept, a liniștii publice și siguranței cetățeanului, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, în condițiile prevăzute de lege;

h) duce la îndeplinire măsurile adoptate, potrivit legii, pentru apărarea țării, scop în care organizează și înzestrează forțele armate;

i) asigură integrarea României în structurile europene și internaționale;

j) negociază tratatele, acordurile și convențiile internaționale care angajează statul român;

k) negociază și încheie, în condițiile legii, convenții și alte înțelegeri internaționale la nivel guvernamental;

l) controlează activitatea ministerelor și a celorlalte organe centrale de specialitate din subordinea sa;

m) asigură administrarea proprietății publice și private a statului;

n) înființează, cu avizul Curții de Conturi, organe de specialitate în subordinea sa;

o) cooperează cu organismele sociale interesate în îndeplinirea atribuțiilor sale;

p) asigură standarde obligatorii la nivelul administrației publice centrale și locale pentru garantarea bunei administrări;

q) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Art. 26. Exerțitarea controlului de către Guvern. (1) În realizarea rolului său de conducere generală a administrației publice, Guvernul exercită controlul asupra ministerelor, asupra organelor de specialitate din subordinea sa, precum și asupra prefecturilor, în condițiile legii.

(2) În exercitarea controlului prevăzut la alin. (1), Guvernul poate solicita revocarea actelor administrative nelegale, netemeinice sau inoportune emise de autoritățile prevăzute la alin. (1) care nu au intrat în circuitul civil și nu au produs efecte juridice și care pot leza interesul public.

Art. 27. Raporturile Guvernului cu autoritățile administrative autonome. Guvernul se află în raporturi de colaborare cu autoritățile administrative autonome.

Secțiunea a 2-a

Rolul și atribuțiile prim-ministrului

Art. 28. Rolul prim-ministrului. (1) Prim-ministrul conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, cu respectarea atribuțiilor pe care aceștia le exercită.

(2) Prim-ministrul reprezintă Guvernul în relațiile acestuia cu Parlamentul, Președintele României, Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Ministerul Public, celelalte autorități și instituții publice, partidele și alianțele politice, sindicatele, cu alte organizații neguvernamentale, precum și în relațiile internaționale ce intră în aria de responsabilitate a Guvernului.

Art. 29. Actele prim-ministrului. (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, prim-ministrul emite decizii, care sunt acte administrative.

(2) Deciziile prim-ministrului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepțiile prevăzute de lege. Nepublicarea atrage inexistența deciziei.

Art. 30. Contrasemnarea actelor prim-ministrului. Deciziile prim-ministrului se contra-semnează de secretarul general al Guvernului.

Art. 31. Atribuția de numire și eliberare din funcție a anumitor categorii de personal din administrația publică. Prim-ministrul numește și eliberează din funcție:

- a) conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului, cu excepția situației în care aceștia au calitatea de membru al Guvernului;
- b) secretarul general al Guvernului și secretarii generali adjuncți ai Guvernului;
- c) secretarii de stat și consilierii de stat din cadrul aparatului de lucru al Guvernului;
- d) secretarii de stat și subsecretarii de stat;
- e) alte persoane pentru care are competența de numire, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 32. Prezentarea de rapoarte și declarații Parlamentului. (1) Prim-ministrul prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate și răspunde la întrebările ori interpelările care îi sunt adresate de către deputați sau senatori, conform regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Prim-ministrul poate desemna un membru al Guvernului să răspundă la întrebările și interpelările adresate Guvernului de către deputați sau senatori, în funcție de domeniul de activitate ce formează obiectul acestora.

Art. 33. Contrasemnarea decretelor emise de Președinte. Prim-ministrul contrasemnează decretul emis de Președintele României, potrivit prevederilor Constituției.

Art. 34. Constituirea de consilii, comisii și comitete interministeriale. (1) În scopul rezolvării unor probleme operative, prim-ministrul poate constitui, prin decizie, consilii, comisii și comitete interministeriale.

(2) Prim-ministrul îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în Constituție și lege sau care decurg din rolul și funcțiile Guvernului.

Secțiunea a 3-a *Ședințele Guvernului*

Art. 35. Convocarea și conducerea ședințelor Guvernului. (1) Ședințele Guvernului sunt convocate și conduse de către prim-ministru.

(2) Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea prim-ministrului, în alte situații.

(3) Președintele României prezidează ședințele Guvernului la care participă.

Art. 36. Desfășurarea ședințelor Guvernului. (1) Guvernul se întrunește săptămânal sau ori de câte ori este nevoie.

(2) În cadrul ședințelor Guvernului se dezbate probleme ale politicii interne și externe a țării, precum și aspecte privind conducerea generală a administrației publice, adoptându-se măsurile corespunzătoare.

(3) La ședințele Guvernului pot participa, în calitate de invitați, conducători ai unor organe de specialitate din subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ai unor autorități administrative autonome, reprezentanții structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, precum și orice alte persoane a căror prezență se apreciază a fi utilă, la solicitarea prim-ministrului.

(4) Dezbaterile din ședințele Guvernului și modul de adoptare a actelor acestuia, precum și a oricăror alte măsuri stabilite se înregistrează și se consemnează în scris în stenograma ședinței, certificată de secretarul general al Guvernului și păstrată, conform legii, la Secretariatul General al Guvernului.

Secțiunea a 4-a Actele Guvernului

Art. 37. Tipurile de acte adoptate de Guvern. (1) În exercitarea atribuțiilor sale, Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe. Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în condițiile art. 115 alin. (1)-(3) din Constituție. În situații extraordinare se adoptă ordonanțe de urgență, în condițiile art. 115 alin. (4)-(6) din Constituție.

(2) Membrii Guvernului pot propune proiecte de hotărâri și de ordonanțe; de asemenea, pot propune Guvernului proiecte de lege, în vederea exercitării dreptului de inițiativă legislativă al acestuia. Metodologia de elaborare și înaintare la Guvern a acestor proiecte de acte normative se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în temeiul legii.

(3) În cazul încetării mandatului sau, în condițiile prevăzute de Constituție, până la depunerea jurământului de către membrii noului Guvern, Guvernul continuă să emită numai actele cu caracter individual sau normativ, necesare pentru administrarea treburilor publice, fără a promova politici noi. În această perioadă, Guvernul nu poate să emită ordonanțe sau ordonanțe de urgență și nu poate iniția proiecte de lege.

Art. 38. Regimul juridic al actelor Guvernului. (1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile și ordonanțele se adoptă prin consens. Dacă nu se realizează consensul, hotărăște prim-ministrul.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul documentelor și al altor măsuri adoptate de Guvern.

(3) Hotărârile și ordonanțele Guvernului se semnează de prim-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

I. Reglementarea anterioară

Și aspectele cuprinse în acest capitol erau anterior reglementate prin Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor.

În Constituție, problemele cuprinse în acest capitol sunt reglementate, în principal, în Capitolele III și IV ale Titlului III.

II. Structură. Elemente de noutate

Capitolul este structurat în **patru secțiuni**, în care sunt reglementate, în succesiune, **principalele atribuții ale Guvernului, rolul și atribuțiile prim-ministrului, ședințele Guvernului și actele** acestuia.

În ceea ce privește prima secțiune, ea este denumită, într-un mod atipic și pe care nu îl împărtășim, ca referindu-se la **principalele atribuții** ale Guvernului, sintagmă care poate determina concluzia că restul atribuțiilor îndeplinite de Guvern ar fi *secundare*. În acest fel se realizează o ierarhie între **atribuțiile pe care Codul le prevede pentru Guvern**, care sunt **principale**, și **atribuțiile care pot fi stabilite prin alte legi speciale**, care trebuie să